

The slide features a decorative arrangement of six circles. In the top row, there are three circles: the leftmost is an outline, the middle is solid light purple, and the rightmost is solid light purple. In the bottom row, there are three circles: the leftmost is solid light purple, the middle is solid light purple, and the rightmost is an outline. The text is centered over the top row of circles.

Презентація на тему: Сумчастий вовк

Відкриття

- Сумчастий вовк або тілацин – це вимерлий сумчастий ссавець, єдиний представник сімейства сумчастих вовків. Вперше його опис було опубліковано в працях лондонського Ліннеївського суспільства 1808 р. натуралістом-любителем Харрісом.

Зовнішній вигляд

- Сумчастий вовк був найбільшим з хижих сумчастих. У довжину сумчастий вовк досягав 100-130 см, разом з хвостом 150-180 см, висота в плечах - 60 см, вага - 20-25 кг. Зовні сумчастий вовк нагадував собаку - тулуб у нього було подовжене, кінцівки пальцеходячі. Череп сумчастого вовка також нагадував собачий і за розмірами міг перевищувати череп дорослого динго. Однак товстий біля основи і тонкий на кінці хвіст і зігнуті задні лапи нагадували про сумчасте походження цього хижака. Волосяний покрив у сумчастого вовка короткий, густий і грубий, з сіро-жовто-бурою спиною, покритої 13-19 темно-бурими поперечними смугами, що йдуть від плечей до підстави хвоста, і з більш світлим черевом. Морда - сіра, з розмитими білими відмітинами навколо очей. Вуха - короткі, закруглені, стоячі.

Спосіб життя і раціон

- Харчувався сумчастий вовк середніми та великими наземними хребетними - валлабі, дрібними сумчастими, єхиднами, птахами і ящірками. Після завезення на Тасманію овець і домашніх птахів вони теж стали здобиччю сумчастого вовка. Часто поїдав тварин, що потрапили в капкани, тому його самого успішно ловили капканами.

Розмноження

- У самок на череві була утворена складкою шкіри сумка в якій виношувалися і вигодовувалися дитинчата. Сумка відкривалася між задніми лапами, завдяки чому всередину не потрапляли листя високої трави і гострі стебла, через які тварині доводилося бігати. У сумчастого вовка не було певного сезону розмноження, але мабуть був приучений до грудня, оскільки більшість дитинчат народжувалися в грудні-березні. Вагітність була короткою - всього 35 днів, після чого народжувалися 2-4 слаборозвинених дитинчати, які через 2-3 місяці покидали сумку матері, хоча залишалися з нею до віку 9 місяців.

Надія на збереження виду

- Сумчастий вовк, можливо, вижив в глухих лісах Тасманії. Час від часу з'являються повідомлення про виявлення цього виду. Проте жодна особина не була спіймана або хоча б сфотографована.

